

معاون هنری اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان مشخص شد

مجتبی خان قیطاقي به عنوان معاون هنری اداره کل فرهنگ و ارشاداسلامی خراسان رضوی منصوب شد. خان قیطاقي، از هنرمندان و پژوهشگران موسیقي خراسان، سال هاست در زمینه موسیقي آیینی پژوهش می کند. این هنرمند در ثبت تعزیه ایران در فهرست آثار معنوی بشری یونسکو سال ۲۰۱۰ میلادی مشارکت داشته و پژوهش میدانی و تهیه مستندات بخش موسیقي بخشی های خراسان را نیز انجام داده است.

«دریاچه قو» مهمان جدید تئاتر شهر

نمایش «دریاچه قو» به کارگردانی مهسا غفوریان و تهیه کنندگی مسعود حکم آبادی از ۲۰ فروردین ساعت ۱۹:۳۰ در سالن اصلی تئاتر شهر مشهد روی صحنه می رود. این نمایش با اقتباس از باله جوادانه ایلچ چایکوفسکی نوشته شده است. در این نمایش مسعود عقلی، منا بارانی، نینا گودزی، آرمان صفری، سپیده مذهب، سمیه طهماسبی، مهسا غفوریان، ارغوان همدانچی، پرهام صفری و مرتضی جوانشیر بازی می کنند.

تئاتر «رکتاپ» روی صحنه تماشاخانه استاد نوری

تئاتر کمدی «رکتاپ» به نویسندگی و کارگردانی مصطفی نصیری و تهیه کنندگی میثم رضوانی از پنجشنبه ۲۸ فروردین، ساعت ۲۰:۳۰ در تماشاخانه استاد نوری واقع در حوزه هنری خراسان رضوی روی صحنه می رود. در این اثر بازیگرانی چون تاریخ اردشیری، مصطفی محمدزاده، امیر جوادزاده، حجت سادات، نیمازنده روحیان، نازنین سالاری فرغل زهرایی، مریم محمدی، عاطفه شرافتی راد و رامین رخ فروز به ایفای نقش می پردازند.

اجرای یک نمایش موزیکال در مشهد

نمایش موزیکال «قوقولی قو» به کارگردانی میلادزاری و به تهیه کننده پوریسا رستمیانی از چهارشنبه ۲۰ فروردین، ساعت ۱۸:۳۰ در فرهنگ سرای کودک و آینده واقع در پارک کوهسنگی اجرا می شود. در این نمایش که ویژه کودکان است، مهری شمسی، ملیحه بابا خانی، فهیمه نوروزی، نسیم خیری، مسیح آل داود، مریم درویش، عرفان آل داود، علی مجدی، سارا خیری، ستایش اقبالی، فاطمه مظلوم، امیرمحمد اقبالی و آرتین رنجبر بازی می کنند.

«خداصدامون روی می شوه» مهمان تئاتر مستقل

اجراهای تئاتر «خدا صدامون رو می شونه» به کارگردانی بهزاد مشهدی زاده از روز گذشته ساعت ۱۸ در پردیس تئاتر مستقل آغاز شده است. در این نمایش ۵۵ دقیقه ای بازیگرانی چون علی اسفراینی، صادق هدایت نژاد، فرحناز بی غم تبریزی، امیر صدیقی، امیررضاگرایی، فرشاد نیرومند، سائنا حاجیان پیروز و محمد مهدی سیف زاده به هنرنمایی می پردازند.

اجرای نمایش «خانه» در تماشاخانه «بهار»

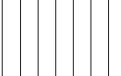
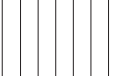
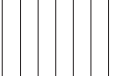

نمایش «خانه» به کارگردانی محمدصاحبی ازشنبه ۱۹ فروردین ساعت ۱۸ در تماشاخانه بهار از مجموعه تئاتر شهر مشهد روی صحنه می رود. در این نمایش حجت سادات، امیر جوادزاده، یاسمن دلیری، شیوا مستعلی و بهراد طاهر دین ایفای نقش می کنند.

طنازی «کله پوک ها» در مشهد

نمایش کمدی «کله پوک ها» به نویسندگی نیل سایمون و تهیه کنندگی و کارگردانی سمیرانوغانی از ۲۰ فروردین ساعت ۲۱ در پردیس تئاتر مستقل مشهد اجراهای خود را آغاز می کند. در این نمایش ۹۵ دقیقه ای سمیرا نوغانی، محمدرضا چوپینه، مهدی باقری، ملیحه تیموری، امین میراحمدی، سیحان نادمی، ایمان کرمانی، سارا ابراهیمی نیا، محسن دهقان، احسان هنری و سهیل راد بازی می کنند.

هنرمندان المان های شهری از آثار جشنواره نوروز ۱۴۰۴ می گویند

مشهد؛ شهر اول کشور در فضا سازی هنری

ریحانه موسوی

جانمایی المان های نوروزی در شهرمان نزدیک به دو دهه است که به یکی از شاخصه های استقبال از بهار مشهد تبدیل شده اند و هر سال خیابان های شهر با تعداد زیادی از المان ها مزین می شوند. سال گذشته بیش از ۵۰۰ هزار اثر به دبیرخانه جشنواره المان های نوروزی ۱۴۰۴ ارسال شد و در نهایت تعدادی از آثار دریافتی به عنوان المان حجم انتخاب شدند. ۲۱۹ المان جدید مفهومی امسال در سطح شهر مشهد جانمایی شد. همچنین حدود ۵۰۰ المان شهری در سطح شهر مرمت و زیباسازی شد. همچنین ۳۵۰ المان که در سال های گذشته در سطح شهر نصب و به مرور زمان بر اثر بارندگی و آلودگی دچار کثیفی و فرسودگی شده بودند، زیباسازی شدند. همچنین ۶۵ المان دیگر نیز مورد بازسازی، مرمت و زیباسازی قرار گرفتند که برخی از این المان ها مختص ماه مبارک رمضان بودند. چهل المان دیگر نیز یاد محل خود مرمت و زیباسازی شدند. یا برای انجام عملیات بازسازی به کارگاه منتقل و پس از تکمیل فرایند، دوباره به سطح شهر بازگردانده شدند. در این گزارش گفت وگویی با خالقان چند المان شهری جشنواره هنرهای مشهد داشته ایم که در ادامه می خوانید.

پاسداشت شهدا با تلفیق هنر مدرن و سنتی

حوریه معزز جماب که با اثر «لاله های سرخ» در جشنواره امسال حضور دارد، درباره آن می گوید: اثر من مربوط به شهدای گمنام بود که ایده آن را از گلزار شهدای گمنام گرفتم. این اثر از جنس ورق فلز کار شده. زیرا ورق آهن سختی و استواری راندای می کند. بر روی آن یک سری نقش و نگار برگرفته از کاشی کاری سنتی استفاده شده. که نماد نگاره های اصیل ایرانی است و ریشه های عمیق فرهنگی و تاریخی دارد. وی با اشاره به اینکه من فقط جنبه تزئینی کار را در نظر نگرفتم و سعی کردم آن را نمادین کار کنم، بیان می کند: هر گلبرگ این کار قطره خونی است که بر روی آهن نقش بسته و تلفیقی از هنر مدرن و سنتی است. این کار هندسی است اما در آن از نقش های کاشی کاری فیروزه ای نیز استفاده شده و در حقیقت می توان گفت پلی از گذشته به آینده است. در این اثر خواستم بگویم خون شهیدان، ضامن بقای این سرزمین است. معزز جماب می افزاید: ساخت این کار حدود ۲۰ روز زمان برد و به دلیل سرمای هوا از رنگ پلی اتیلن استفاده کردیم. زیرا رنگ مقاومی است. اما مجبور شدیم لایه های زیادی رنگ کار کنیم، تا آنچه که مدنظرمان است به دست آید.

وی زمان انتشار فراخوان جشنواره هنرهای شهری مشهد را نسبت به سایر شهرستان ها خوب توصیف می کند و می گوید: اگر دو هفته زودتر از تاریخ همیشگی آن اعلام شود بهتر است و هنرمندان فرصت بیشتری برای انجام کار دارند. چون ما برساما رو به روی می شویم

برگی از شاهنامه مهمان نوروز

فاطمه چگینی، هنرمند تهرانی، درباره اثرش با عنوان «برگی از شاهنامه» می گوید: این کار برگرفته از یکی از صفحات شاهنامه طهماسبی است. که یکی از معتبرترین و گران قیمت ترین آثار تصویرسازی جهان بوده و تنها بخشی از آن باقی مانده است. بخشی که در کار من اجرا شده داستان به تخت نشستن فریدون است، که آن را به صورت چند پلان تفکیک کرده ام و توهم حجم ایجاد می کند. بدین ترتیب افراد می توانند بین پلان ها قرار بگیرند و با آن تعامل داشته و درک بهتری از اثر داشته باشند. چهار پلان به صورت ورق های فلزی و نقاشی اکریلیک اجرا شده است و در بوستان لاله قرار دارد. وی درباره بازخوردی که از سوی مخاطبان دریافت کرده است می گوید: حین نصب و جابه جایی آثار رویا رویی مردم به گونه ای بود که می ایستادند. اشعار را می خواندند و برایشان جالب بود و با وجود اینکه در مشهد شاهنامه زیاد کار شده، اما باز این نوع آثار هم برایشان جذاب است. بعد از هزاران سال هنوز مردم نیاز دارند تا این اشعار را بخوانند، برخی نیز نمی توانستند آن را بخوانند و دیگران به آن ها کمک می کردند که تمام این موارد برای من جذاب بود. خاصیت کار نیز به گونه ای است که مردم با آن عکس می گیرند و در فضای مجازی به اشتراک می گذارند. این هنرمند از چالش های موجود در کار خود این گونه بیان می کند: من تا به حال اثری با ارتفاع زیاد تولید نکردم و یا آثارم اغلب کم وزن بودند که می توانستم آن را جابه جا کنم. این چالش بزرگ من بود که امسال باید آن را پیش بینی می کردم و برایم بسیار دشوار بود. هنرمندانی که در مشهد حضور ندارند، جابه جایی آثار با وزن زیاد چالش بزرگی برای آن ها محسوب می شود. چگینی براین باور است که با توجه به اینکه مشهد سال هاست بر اساس یک نظم و قانون این جشنواره را برگزار می کند و به نسبت سایر شهرها عملکرد بهتری دارد. اما باز هم جا دارد که نظم بهتری از نظر هماهنگی و زمان بندی صورت بگیرد. او ادامه می دهد: به نظر من تعداد آثاری که انتخاب و اعلام شد بسیار کم بود و جا داشت که کارهای بیشتری انتخاب شود، که دلیل آن می تواند کیفیت

آثار یا مسائل مربوط به بودجه باشد.

وی که حدود سیصد سال است در این جشنواره حضور دارد، مشکل همیشگی هنرمندان با مسئولان برگزار کننده را اعلام نکردن واضح و مشخص سیاست ها و رویکردها می داند و می گوید: وقتی خروجی آثار را می بینیم، متوجه می شویم با چیزی که اعلام شده متفاوت است. باید بخشی از جشنواره به هنرمندان پیشکسوت که الگوی سایرین هستند اختصاص داده شود و بخش دیگر به سایر هنرمندان، تا همه به یک اندازه از این فرصت استفاده کنند. اگر این تقسیم بندی صورت بگیرد بهتر است.

ترمیم آثار سال گذشته اتفاق خوبی است

فردین اسفندیاری تندپسی از «شیخ بهایی» را در جشنواره هنرهای شهری مشهد ارائه داده است. این هنرمند درباره اثر خود می گوید: ارتفاع این کار ۳ متر است، متریال آن فایبرگلاس بوده و رویه آن پتینه برنزی است. این تندپس در ره باغ طوبی منتهی به حرم به گونه ای نصب شده که نگاه شیخ بهایی به گنبد حرم مطهر رضوی است. وی با اشاره به اینکه ساخت این اثر از زمان قالب گیری، رنگ آمیزی و نصب حدود یک ماه و نیم زمان برد، بیان می کند: هر چقدر هنرمند در کارهای هنری زمان بیشتری داشته باشد اثر با کیفیت تری خلق می کند. در این جشنواره به دلیل کمبود زمان کافی مجبور شدیم به صورت شبانه روزی کار کنیم. اما تلاش کردیم تا تمام مشکلات را در نظر بگیریم و نگذاریم کیفیت کار کم شود.

اسفندیاری با بیان اینکه جانمایی این اثر دائمی است، می گوید: در منطقه ثامن آثاری که کار شده بسیار انگشت شمار بوده و نصب یک پیکره در نزدیکی حرم اتفاق بسیار بزرگی است. از آن گذشته بسیاری افراد معمار حرم مطهر رضوی یعنی شیخ بهایی را نمی شناسند و این کار در شناخت شخصیت بسیار مؤثر بود. وی معتقد است: مشهد در حوزه جشنواره هنرهای شهری همیشه جزو سردمداران در کشور بوده است. داوران بومی با توجه به شناختی که از شهر مشهد و فضاهای مختلف شهری دارند. کارهای بهتری را نسبت به داوران غیر بومی انتخاب می کنند. اسفندیاری مهم ترین چالش هنرمندان را در رابطه با کمبود زمان می داند و می افزاید: اگر در اردیبهشت ماه فراخوان سال آینده منتشر شود و برای انجام کار حداقل سه ماه به هنرمند زمان بدهند، باعث

ورود به یک دنیای قضاوت شده

نگاهی به سریال ر مضانی «مرهم»، ساخته محمدرضا آهنج

وقتی زبان شخصیت ها رنگ ندارد

یکی از امضاهای کاری محمدرضا آهنج، همکاری با نویسندگانی است که در دیالوگ نویسی چیره دست و ماهر هستند و می توانند بیننده را به سطحی برسانند که از مسیر هم لذت ببرد، چیزی از جنس دیالوگ هایی که در آثار پیشین او از: «سایه آفتاب»، «گرفته تا» «برادر جان»، روح مخاطب را نوازش می دادند. در «مرهم»، اما، زبان گفت وگوها چنان ساده، تخت و معمولی است که نمی تواند مخاطب را با خود همراه کند. بسیاری از جملات شخصیت ها به جای آنکه ادبی، تأثیرگذار، هویت ساز یا گوش نواز باشند، صرفاً کارکرد اطلاع رسانی دارند. این مسئله باعث شده که از میزان درگیری عاطفی مخاطب با شخصیت ها کاسته شود و سریال نتواند به تأثیرگذاری روایی دلخواهش برسد.

شلوغی مانع از وضوح

درام معمولاً حول یک هدف اصلی و روشن شکل می گیرد و حتی درباره آثاری که به سبک خرده پیرنگ تولید می شوند هم باز وجود انسجام محتوایی ضروری به نظر می رسد. در سریال «مرهم»، اما، تعدد خرده پیرنگ ها، روابط انسانی شلوغ و شخصیت های پرتعدادی که گاه بدون ضرورت در مسیر داستان وارد می شوند، باعث شده تا مخاطب تمرکز خود را از دست بدهد. سریال در نهایت به ملودرامی خانوادگی شبیه می شود که قصه هایی معمول از همسایگی چند خانواده را روایت می کند، تنها با این تفاوت که مردان این خانواده ها همگی روحانی هستند. این انتخاب، در عمل نه تنها کمکی به غنای محتوایی سریال نمی کند، بلکه باعث یکنواختی در فضای بصری و رفتاری شخصیت ها می شود. از همین روست که اغلب شخصیت ها شبیه به یکدیگر هستند و سریال پراز نگاه های شبیه به هم است؛ هرچند مشکلات و درگیری های خانواده ها مختص خودشان طراحی شده است.

جسارت در عبور از خط قرمزها

با همه کاستی ها، باید به محمدرضا آهنج برای جسارتش در زمینه ورود به حوزه ای تا این حد حساس، نمره قبولی داد. او توانسته با

عبور محتاطانه از برخی خطوط قرمز رایج تلویزیون، نشان دهد که روحانیون نیز می توانند انسان هایی با ویژگی های متضاد، اشتباهات، دغدغه های گوناگون و حتی ردایل اخلاقی و رفتاری باشند. کمایکته چنین ترکیبی در میان مردم هر قشر دیگری نیز طبیعی به نظر می رسد. چنین نگاهی، اگرچه هنوز هم محافظه کارانه است، اما قدم مهمی در راه شکستن قالب های کلیشه ای رایج در تلویزیون ایران به حساب می آید.

استفاده حداکثری از ظرفیت ها

محمدرضا آهنج در انتخاب بازیگران سریال «مرهم» به سراغ چهره هایی رفته که شاید ستارگان پرهوداری برای گیشه سینما نباشند، اما به خوبی قواعد بازیگری در تلویزیون را بلدند. حضور هنرپیشه هایی همچون رؤیا جاویدنیا، مونا کرمی، ویدا جوان، کمند امیرسلیمانی، فرید سجادی حسینی، کوروش سلیمانی، علی استادی، نادر سلیمانی و بهرام ابراهیمی، کمک کرده تا «مرهم» از حیث اجرا، سطحی قابل قبول داشته باشد. در کنار این ها، ورود تدریجی شخصیت های جدید به سریال در قسمت های میانی، باعث شد تا جریان درام، هرچند اندک، خون تازه ای دریافت کند. در نهایت، باید گفت «مرهم»، با وجود طرح اولیه جذاب، نتوانست از ظرفیت های خود به درستی بهره ببرد. مقایسه این اثر با فیلم درخشان «طلا و مس» ناخودآگاه در ذهن مخاطب شکل می گیرد، اما سریال به جای اینکه با روایتی لطیف، چندلایه و انسانی از زندگی روحانیون پیش برود، در لایه ای سطحی از ملودرام های خانوادگی باقی می ماند. با این حال، تلاش برای ورود به این جهان و نگاه انسانی به قشری که دنیایشان کمتر در قاب تلویزیون با ظرافت و تنوع دیده شده، کاری است قابل احترام، لذا «مرهم» می تواند آغازی برای بازاندیشی در شیوه پرداخت به مضامینی باشد که پیش تر صرفاً تقدیس می شدند و اجازه قرائت های متفاوت از آن ها وجود نداشت.